

[Wilhelm]

magtbeføjelser til at hæve anken og hindre en prøvelse ved højeste instans, fordi den ændrede retstilstand, som derved blev opnået, passede med hans politiske synspunkter, på trods af at han måtte vide, at et folketingsflertal var uenigt heri og ønskede anken gennemført. Det var det, der lå i de 5 punkter, jeg remsede op, og som fik mig til at konkludere med ordet »magtmisbrug«, og det bekræftede ministeren på en for mig i hvert fald overraskende klar måde. Jeg mener sådan set, at ministeren i dag har bidraget til en forfatningsmæssig klassiker.

På den baggrund synes jeg, at det nærmest er morsomt, når ministeren begynder at tale om statsretlige anfægtelser. Det synes jeg der var grund til at tale om, da ministeren foretog det kup for et par måneder siden.

Til ministerens kritik af forespørgerne, specielt hr. Lykkeitoft og mig, for, at vi overhovedet ikke skulle have forstået noget af, hvad der er folketingets og hvad der er domstolenes område, vil jeg gerne sige, at jeg synes nok, det er at vende tingene på hovedet. Den oprindelige intention med dette fælles initiativ kan jeg da godt røbe: det var en dagsorden, der forpligtede ministeren til at genoptage anken i sagen. Det mente vi i vores vankundighed kunne lade sig gøre, da fristen først udløber den 18. juni 1983, men det viser sig, at ministerens kup er så effektivt, at det oven i købet formelt har forhindret et folketingsflertal i at pålægge ministeren at genoptage ankesagen. Det, ministeren lavede i marts måned, var altså, at han vel vidende, at det var imod et folketingsflertal, stillede dette folketingsflertal over for et fait accompli. Det, dette folketingsflertal ønskede, var netop at få sagen prøvet ved højesteret. Så synes jeg, det er ret stærk tobak, at ministeren kommer her og bebrejder det folketingsflertal, at det blander sig i højesterets og i domstolenes anliggender og ikke har forstået adskillelsen mellem lovgivning og domstole. Det var ministeren, der forhindrede, at domstolene blev hørt, sådan som folketingets flertal ønskede det. Det var ministeren, der blokerede for dette på rent udemokratisk vis.

Til spørgsmålet om fortolkningen af dagsordenen: det kan man jo skændes meget om ved en hvilken som helst dagsorden, fordi de altid er forholdsvis ordknappe i forhold til de vidtløftige problemer, de kan tænkes at

dække. Den indsnævring, der i hvert fald foreligger, er, at det ikke skal være muligt på grundlag af højesteretsdommen at drage sådanne konklusioner, som hr. Anders Poulsen har gjort, hvis han er rigtigt citeret, i Jyllands-Posten i dag, eller sådan som landsretssagfører Aage Spang-Hanssen har gjort i Advokaten, nr. 6, og det lader til at være tiltrængt. Når ministeren har forhindret os i, selv om han vidste, at der var et flertal for det, at få højesteret til at udtale sig i sagen, så må det minimum, vi må forlange, da være, at vi i hvert fald får lov til at sige, hvad folketingets flertal mener i grove træk om, hvilke slutninger der kan drages af den Jauerdøm.

Formanden:

Er der flere, der ønsker at udtale sig nu? Der er fremsat en anmodning om udsættelse af mødet, indtil forslaget om motiveret dagsorden er omdelt. Jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 18.00.

Mødet udsat kl. 17.47

Mødet genoptaget kl. 18.00

Forhandlingen genoptoges.

Formanden:

Der er nu omdelt både det først fremsatte dagsordensforslag, der er taget tilbage, og det efterfølgende fremsatte dagsordensforslag, og jeg gør opmærksom på, at det er forslag om motiveret dagsorden på blad nr. 753, der indgår i de videre forhandlinger.

Hagen Hagensen (KF):

Vedrørende den nu foreslåede motiverede dagsorden på blad nr. 753 vil jeg gerne meddele, at det konservative folkeparti ikke kan give sine stemmer til vedtagelse af den. Vi kan det hverken på grundlag af dens indhold eller den form, den har fået.

Forholdet er det, at man om Jauer II-dømmen udtaler noget, der må anses for at være en selvfølgelighed, nemlig at dommen må anses for begrundet i den pågældende sags særlige omstændigheder. Ja, det er enhver dom, det er en konkret afgørelse. Men dom-